

dela; /.../ vlagati več in učinkoviteje v človeške vire in vseživljenjsko učenje /.../« (Ur. l. EU, št. 2004/740/ES, L 326/45). V tej oceni je rečeno tudi, da mora

»večina držav članic, če želi uspešno izvajati prestrukturiranje svojih gospodarstev, skupaj s socialnimi partnerji razvijati svoja prizadevanja za posodobitev svojih politik zaposlovanja. Bistveni so novo ravnovesje med prožnostjo in varnostjo, večja udeležba pri zaposlovanju, naložbe v človeški kapital prek vseživljenjskega učenja in potreba po izboljšanju zdravja delovne sile. Socialno partnerstvo in pomembne izboljšave upravne usposobljenosti organov oblasti so še vedno ključne v večini novih držav članic za doseg po popolne izvedbe in učinkovite uporabe pomoči Evropskega socialnega sklada, glavnega sredstva za vlaganje v človeški kapital in vseživljenjsko učenje.« (Ur. l. EU, št. 2004/741/ES, L 326/47)

Med prednostnimi nalogami novih držav članic pa je bilo posebej za Slovenijo med drugim poudarjeno, da si je pomembno prizadevati za spodbujanje prilagodljivih oblik dela ob vzdrževanju ustreznega sorazmerja med prožnostjo in varnostjo, pritegniti več ljudi na trg dela, tako da delo postane realna možnost za vse, povečevati zaposlovanje oseb, starejših od 55 let, povečati delež odraslih, udeleženih pri nadaljnjem izobraževanju in usposabljanju, zmanjševati predčasno prenehanje šolanja. (Ur. l. EU, št. 2004/741/ES, L 326/62–63)

Vse to so pozivi, ki imajo neko težo, in res lahko izboljšajo položaj ali možnosti marsikaterega posameznika, vendar so danes, v spremenjenih gospodarskih pogojih v primerjavi z letom 2004, ko je bilo to objavljeno, določeni cilji realno težko dosegljivi (npr. povečevanje zaposlovanja oseb, starejših od 55 let, ob vsesplošnem naraščanju števila brezposelnih in propadanju podjetij). Pri tem je zopet pomembno poudariti, da mora pri tovrstnih ukrepih v ospredju ostati dobro vsakega posameznika. Vsekakor pa iz vsega naštetega lahko preberemo, da lahko k prednostnim nalogam s področja izobraževanja in zaposlovanja, ki so bile postavljene pred Slovenijo, več ali manj prispeva ravno ustrezno urejeno priznavanje neformalno pridobljenega znanja.

Tudi Slovenija sama je doseženo stanje (z ozirom na postavljene zahteve, priporočila, smernice) presojala, pregledala, dokumentirala in o njem poročala.

Leta 2004 je bil ocenjen napredek glede na postavljene smernice razvoja do leta 2010. »Dosedanja politika izobraževanja je bila pravilno zastavljena in sledi evropski strategiji, le na posameznih področjih bi kazalo nekoliko pospešiti, saj so zaostanki nekoliko večji, kot bi to želeli in pričakovali.« To se nanaša predvsem na »privlačnost formalnega in ne-